

Hodnocení fyzické zdatnosti příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky

Hodnocení fyzické zdatnosti příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky se provádí prostřednictvím přílohy č. 8 k vyhlášce č. 21/1996, a to ve čtyřech kategoriích u mužů a ve třech u žen.

Hodnocení fyzické zdatnosti příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky se provádí prostřednictvím přílohy č. 8 k vyhlášce č. 21/1996, a to ve čtyřech kategoriích u mužů a ve třech u žen. Výkony se hodnotí podle tabulek s bodovými hodnotami od jednoho do dvaceti bodů. U mužů ve věkové kategorii 51 let a starší se hodnotí jen splnění disciplíny bez bodového ohodnocení výkonu. Aby mohla být disciplína hodnocena jako splněná, nesmí být příslušník hodnocen jako nevyhovující, což by byl, pokud by jeho bodový součet ze všech disciplín činil méně než 34 bodů, nebo pokud by příslušník v některé disciplíně dosáhl 6 a méně bodů. Teprve tedy v případě, kdy příslušník dosáhne v každé disciplíně minimálně 7 bodů, je jí možné považovat za splněnou.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 27.11.2000, sp. zn. 21 Cdo 1107/99, 21 Cdo 1108/99)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci o neplatnost výpovědí, vedených u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 7 C 75/97, 7 C 76/97 a 7 C 77/97, o dovolání žalobců B) a C) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 29. ledna 1999 č.j. 15 Co 19/99-111, tak, že dovolání žalobců B) a C) zamítl.

Z o d ů v o d n ě n í :

Dopisy ze dne 25.2.1997 žalovaný sdělil žalobcům, že jim dává podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. e) zák. práce výpověď z pracovního poměru. Důvod k výpovědi spatřoval v tom, že žalobci jako příslušníci Hasičského záchranného sboru ČR nesplňují předpoklady potřebné fyzické zdatnosti stanovené právními předpisy pro výkon této práce. Protože žalobci odmítli nabídku na převedení na jinou práci „odpovídající míře jimi splněných předpokladů“, nemá žalovaný možnost je dále zaměstnávat.

Žalobci se domáhali, aby bylo určeno, že uvedené výpovědi z pracovního poměru jsou neplatné. Žaloby odůvodnili zejména tím, že podle zákona č. [133/1985](#) Sb. a vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. je předpokladem pro výkon funkce příslušníka Hasičského záchranného sboru ČR odborná způsobilost, kterou žalobci splňují. Fyzická příprava a požární sport, které jsou ve smyslu uvedených předpisů součástí odborné přípravy, nejsou podle názoru žalobců předpokladem pro výkon této práce, ale

pouze „prostředkem k dosažení odborné způsobilosti“. Navíc žalovaný nesplnil podmínky stanovené v ustanovení § 46 odst. 2 zákoníku práce, neboť, i když měl možnost žalobce v místě výkonu práce dále zaměstnávat, nabídl jim pouze práci na dobu určitou, což je „s ohledem na věk nepřijatelné“.

Žalovaný namítal, že žalobci nesplňovali předpoklady potřebné fyzické zdatnosti (fyzické způsobilosti) již v minulých letech a že ani přes „dostatečně dlouhou dobu“, kterou jim poskytl k odstranění tohoto nedostatku, dosud fyzickou způsobilost neprokázali. Zdůraznil, že vysoké nároky na odbornou a fyzickou způsobilost příslušníků Hasičského záchranného sboru ČR jsou dány zvláštním charakterem jejich práce, kterou vykonávají v náročných podmínkách za působení „nebezpečných až rizikových faktorů“.

Okresní soud v Táboře, který spojil věci žalobců A) až C) ke společnému řízení, rozsudkem ze dne 29.1.1998 č.j. 7 C 75/97-31 žaloby žalobců A) až C) zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Soud prvního stupně dovodil, že ve smyslu ustanovení § 53 odst. 1 písm. b) zákona č. [133/1985](#) Sb., o požární ochraně, patří mezi základní povinnosti příslušníků Hasičského záchranného sboru ČR „prohlubovat své odborné znalosti a udržovat si potřebnou fyzickou zdatnost“ a „tyto prokazovat zkouškou odborné a fyzické způsobilosti“. Protože žalobci při prověřování fyzické zdatnosti, které se provádí jedenkrát ročně způsobem uvedeným v příloze č. 8 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb., fyzickou způsobilost neprokázali (nedosáhli vyhovujícího výsledku), dospěl k závěru, že žalobci nesplňovali předpoklady pro výkon sjednané práce.

K odvolání žalobců Krajský soud v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře rozsudkem ze dne 19.6.1998 č.j. 15 Co 280/98-56 rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud přisvědčil názoru soudu prvního stupně, že fyzická způsobilost je předpokladem stanoveným právními předpisy pro výkon práce příslušníka Hasičského záchranného sboru ČR a že při testu fyzické způsobilosti podle přílohy č. 8 k vyhlášce č. [21/1996](#) Sb. musí i muži ve věkové kategorii 51 let a starší - jak je tomu v případě žalobců A) a C) - v požadovaném počtu disciplín splnit „alespoň základní limit daný Sbírkou pokynů hlavní správy SPO MV ČR č. 5/92 a vrchního požárního rady ČR č. 15/96“, tj. dosáhnout v pěti disciplínách alespoň sedmi bodů, což se však ani jednomu z žalobců splnit nepodařilo. Naproti tomu však soudu prvního stupně vytkl, že se nezabýval otázkou, zda žalovaný splnil vůči žalobcům nabídkovou povinnost podle ustanovení § 46 odst. 2 zák. práce a uložil mu, aby se vypořádal s námitkou žalobců vznesenou v odvolacím řízení, že jim žalovaný neumožnil absolvovat místo běhu na 12 minut alternativní disciplínu - vícestupňový člunkový běh na 20 m, neboť podle přílohy č. 8 k vyhlášce č. [21/1996](#) Sb. je na zaměstnanci, kterou z uvedených dvou disciplín si zvolí.

Okresní soud v Táboře poté rozsudkem ze dne 5.11.1998 č.j. 7 C 75/97-84 žaloby opět zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Po doplnění dokazování soud prvního stupně zjistil, že žalobci byli o způsobu prověřování fyzické způsobilosti řádně proškoleni a tudíž věděli, že si mohou místo disciplíny č. 4b - běh na 12 minut - zvolit disciplínu č. 4a - vícestupňový člunkový běh na 20 metrů, ale této možnosti nevyužili. Protože žalovaný je rozpočtovou organizací „s určitým polovojenským organizačním charakterem“, jejíž početní stav zaměstnanců je regulován vyhláškou č. [21/1996](#) Sb., měl žalovaný podle názoru soudu prvního stupně „velmi úzký zákonný prostor“ pro zajištění jiné vhodné práce pro žalobce, kteří nesplňovali předpoklad fyzické způsobilosti; i když se žalovaný pokusil „v rámci zákonných možností“ alespoň „vymyslet“ funkci automechaniků, žalobci tuto nabídku nepřijali.

K odvolání žalobců B) a C) Krajský soud v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře rozsudkem ze dne 29.1.1999 č.j. 15 Co 19/99-111 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalobcům B) a C) a vyslovil, že ve vztahu k žalobci A) zůstává tento rozsudek nedotčen; dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení a že dovolání proti tomuto rozsudku se nepřipouští. Odvolací soud vyslovil souhlas se závěrem soudu prvního stupně, že žalobci byli s podmínkami testu fyzické způsobilosti, včetně možnosti absolvovat víceetapový člunový běh na 20 m jako druhou alternativní disciplínu k běhu na 12 minut, seznámeni na školení a že se s podmínkami testu seznamovali též „formou samostudia“. Odvolací soud rovněž přisvědčil závěrům soudu prvního stupně týkajícím se nabídky jiné vhodné práce; poukázal na to, že žalovaný, který nemohl žalobcům nabídnout jinou vhodnou práci, prokázal snahu „účelově vytvořit“ pro žalobce pracovní místa, ve kterých by mohli setrvat do konce roku 1997, kdy jim končila platnost jejich osvědčení o odborné způsobilosti. Kdyby žalobci do této doby ještě splnili testy fyzické způsobilosti, dal jim žalovaný navíc písemný příslib, že budou zařazeni na svá původní místa. K námitce žalobců, že jim žalovaný ve smyslu ustanovení § 54 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. k prokázání odborné způsobilosti neposkytl lhůtu dvou let od nabytí účinnosti této vyhlášky, odvolací soud uvedl, že toto ustanovení se vztahuje pouze na zaměstnance Hasičského záchranného sboru ČR, kteří ke dni účinnosti vyhlášky vykonávali práci bez odpovídající odborné způsobilosti, zatímco žalobci odpovídající odbornou způsobilost měli. Návrhu žalobců na připuštění dovolání odvolací soud nevyhověl, neboť otázky, jimž žalobci přikládají zásadní právní význam, jsou podle jeho názoru v právním řádu „řešeny dostatečným způsobem“, jejich výklad „se nejeví nikterak obtížný“, a proto „není nutno, aby se jimi v rámci mimořádného opravného prostředku zabýval soud vyšší instance“.

65

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podali žalobci B) a C) dovolání z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Jeho přípustnost dovozovali z ustanovení § 239 odst. 2 o.s.ř., neboť otázku hodnocení odborné způsobilosti a testů fyzické připravenosti příslušníků Hasičského záchranného sboru ČR považovali za otázku zásadního právního významu. Namítali, že v příloze č. 8 k vyhlášce č. [21/1996](#) Sb. je „jednoznačně řečeno“, že u mužů ve věkové kategorii 51 let a starší se hodnotí jen splnění disciplíny bez bodového hodnocení dosaženého výkonu. Vrchní požární rada však pokynem č. 15/1996 stanovil, že splněním disciplíny se u mužů této věkové kategorie rozumí dosažení alespoň 7 bodů, a tím zcela změnil smysl uvedeného právního předpisu. Protože povinnosti mohou být podle Čl. 4 Listiny základních práv a svobod ukládány jen na základě zákona a v jeho mezích, pokyn č. 15/1996 podle názoru dovolatelů „rozšiřuje povinnosti dotčených osob, které jsou upraveny obecně závazným právním předpisem“ - vyhláškou č. [21/1996](#) Sb. Dovolatelé dále namítali, že podle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. [133/1985](#) Sb. příslušník může vykonávat funkci jen s požadovanou odbornou způsobilostí, která zahrnuje teoretickou přípravu, praktický výcvik a tělesnou přípravu. Jestliže je tedy tělesná příprava zahrnuta do odborné způsobilosti, a ustanovení § 54 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. umožňuje příslušníkům, kteří vykonávali svoji funkci bez odborné způsobilosti, aby tuto odbornou způsobilost prokázali do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, měla být tato možnost poskytnuta i žalobcům. Žalobci B) a C) navrhli, aby odvolací soud rozsudek odvolacího soudu, popřípadě i rozsudek soudu prvního stupně, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný uvedl, že je třeba rozlišovat odbornou přípravu a odbornou způsobilost a že dvouletá odkladná lhůta pro získání odborné způsobilosti podle ustanovení § 54 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. se netýká fyzické způsobilosti. Zdůraznil rovněž, že pokyn vrchního požárního rady jako interní směrnice jen rozvádí ustanovení této vyhlášky.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) po zjištění, že dovolání proti

pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou, zda v posuzovaném případě je dovolání přípustné.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Dovolání je přípustné proti rozhodnutí odvolacího soudu (s výjimkou rozsudků, kterými bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že zde není), jestliže trpí vadami uvedenými v ustanovení § 237 odst. 1 o.s.ř. Dovolání je též přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl změněn rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé (§ 238 odst. 1 písm. a) o.s.ř.). Dovolání je přípustné také proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl jinak, než v dřívějším rozsudku proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil (§ 238 odst. 1 písm. b) o.s.ř.). Dovolání je rovněž přípustné proti rozsudku odvolacího soudu ve věci samé, jímž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně potvrzeno, jestliže odvolací soud ve výroku rozhodnutí vyslovil, že dovolání je přípustné, protože jde o rozhodnutí po právní stránce zásadního významu (§ 239 odst. 1 o.s.ř.).

Podle ustanovení § 239 odst. 2 o.s.ř. nevyhoví-li odvolací soud návrhu účastníka na vyslovení přípustnosti dovolání, který byl učiněn nejpozději před vyhlášením potvrzujícího rozsudku nebo před vyhlášením (vydáním) usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, je dovolání podané tímto účastníkem přípustné, jestliže odvolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam.

Žalobci napadají dovoláním rozsudek odvolacího soudu, kterým byl rozsudek soudu prvního stupně o věci samé potvrzen. Protože dovolání podle ustanovení § 238 a § 239 odst. 1 o.s.ř. není v této věci přípustné a protože z obsahu spisu nevyplývá (a ani to dovolatelé netvrdí), že by rozsudek odvolacího soudu byl postižen některou z vad uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 o.s.ř., může být přípustnost dovolání v této věci založena jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 239 odst. 2 o.s.ř.

Dovolání může být podle tohoto ustanovení přípustné jen tehdy, jde-li o řešení právních otázek (jiné otázky, zejména posouzení správnosti nebo úplnosti skutkových zjištění, přípustnost dovolání neumožňují) a jde-li zároveň o právní otázku zásadního významu. Právním posouzením je činnost, při níž soud aplikuje konkrétní právní normu na zjištěný skutkový stav, tedy dovozuje ze skutkového zjištění (skutkové podstaty), jaká mají účastníci podle příslušného právního předpisu práva a povinnosti. Při aplikaci práva jde tedy o to, zda byl použit správný právní předpis a zda byl také správně vyložen.

O rozhodnutí odvolacího soudu po právní stránce zásadního významu jde nejen tehdy, jestliže odvolací soud posuzoval právní otázku, která v projednávané věci měla pro rozhodnutí ve věci zásadní význam (tedy nešlo o posouzení takové právní otázky, které pro rozhodnutí věci nebylo určující). Rozhodnutí odvolacího soudu musí současně mít po právní stránce zásadní význam z hlediska rozhodovací činnosti soudů vůbec (jak správně uvádí odvolací soud, mající obecný dopad na případy obdobné povahy). Rozhodnutí odvolacího soudu má z tohoto pohledu zásadní význam zpravidla tehdy, jestliže řeší takovou právní otázku, která judikaturou vyšších soudů (tj. odvolacího soudu a odvolacích soudů) nebyla vyřešena nebo jejíž výklad se v judikatuře těchto soudů dosud neustálil (vyšší soudy při svém rozhodování řeší takovou otázku rozdílně, takže nelze hovořit o ustálené judikatuře), nebo jestliže odvolací soud posoudil určitou právní otázku jinak, než je řešena v konstantní judikatuře vyšších soudů, popřípadě v rozhodnutí nižšího soudu, které bylo vyššími soudy přijato a za účelem sjednocení judikatury uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek [rozhodnutí odvolacího soudu představuje v tomto směru odlišné („nové“) řešení této právní otázky].

Za otázku zásadního významu však nelze považovat takovou otázku, která byla odvolacím soudem vyřešena konformně (souladně) s dosavadní soudní praxí.

Protože postupem podle ustanovení § 239 odst. 2 o.s.ř. může být dovolání připuštěno jen pro řešení právních otázek, je dovolatel oprávněn napadnout rozhodnutí odvolacího soudu, nevyhověl-li odvolací soud jeho návrhu na vyslovení přípustnosti dovolání, jen z důvodu uvedeného v ustanovení § 241 odst. 3 písm. d) o.s.ř. Tímto dovolacím důvodem vymezené právní otázky současně musí mít - jak plyne ze shora uvedeného - zásadní význam, neboť jen taková právní otázka, která byla pro rozhodnutí věci určující, může vést k závěru o splnění předpokladů přípustnosti dovolání podle ustanovení § 239 odst.2 o.s.ř.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 239 odst. 2 o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam; přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu po právní stránce zásadní význam skutečně má.

V posuzovaném případě dovolatelé - jak vyplývá z obsahu dovolání - spatřují zásadní právní význam napadeného rozsudku v tom, jak řeší právní otázku, jaký je vzájemný vztah požadovaných předpokladů fyzické a odborné způsobilosti příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, a otázku způsobu hodnocení zkoušky jejich fyzické způsobilosti. Poznatky, jež byly získány v souvislosti se sledováním pravomocných rozhodnutí soudů (srov. § 28 odst. 3 zákona č. [335/1991](#) Sb. o soudech a soudcích ve znění pozdějších změn a doplňků), nasvědčují tomu, že tato právní otázka dosud nebyla judikaturou vyšších soudů (tj. odvolacího soudu a odvolacích soudů) řešena; dovolací soud se k této otázce do současné doby při svém rozhodování nevyslovil. Vzhledem k tomu, že posouzení této otázky bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu z tohoto hlediska rozhodnutí, které má po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že dovolání proti rozsudku odvolacího soudu je v tomto směru podle ustanovení § 239 odst.2 o.s.ř. přípustné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posuzovat podle zákona č. [133/1985](#) Sb., o požární ochraně, ve znění zákonů č. [425/1990](#) Sb., č. [40/1994](#) Sb. a č. [203/1994](#) Sb., tedy podle zákona o požární ochraně ve znění účinném do 31.7.1998 (t.j. přede dnem, kdy nabyl účinnosti zákon č. [163/1998](#) Sb., kterým se mění zákon č. [133/1985](#) Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů), jehož úplné znění bylo vyhlášeno pod č. [91/1995](#) Sb. (dále též jen „zákon o požární ochraně“), a podle vyhlášky č. [21/1996](#) Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady o požární ochraně.

Podle ustanovení § 53 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně je příslušník povinen vedle ostatních povinností vyplývajících z jeho pracovního poměru prohlubovat své odborné znalosti a udržovat si potřebnou fyzickou zdatnost; tyto prokazovat zkouškou odborné a fyzické způsobilosti.

Z uvedeného ustanovení a ostatně i z povahy věci vyplývá, že právní povinnost příslušníků prohlubovat své odborné znalosti a udržovat si potřebnou fyzickou zdatnost zákon upravuje jako kontinuální proces, který vlastní zkoušce úrovně odborných znalostí a fyzické zdatnosti zpravidla předchází, ale který touto zkouškou nekončí. S dovolatelem je možno souhlasit jen potud, že tento průběžný proces odborné přípravy, jemuž je příslušník povinen se podrobovat, z hlediska svého obsahu zahrnuje vedle teoretické přípravy a praktického výcviku též tělesnou přípravu (srov. § 72 odst.4 zákona o požární ochraně). Jeho názor, který ztotožňuje odbornou přípravu, jako součást plnění povinností vyplývajících z pracovního poměru, s požadovanou odbornou způsobilostí

(osvědčením o odborné způsobilosti) nezbytnou k výkonu funkce příslušníka Hasičského záchranného sboru ČR (§ 72 odst. 1 zákona o požární ochraně), však dovolací soud nesdílí.

Podle ustanovení § 38 odst. 1 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. obsah odborné způsobilosti příslušníků a odborné způsobilosti velitelů, strojníků a techniků speciálních služeb ostatních jednotek požární ochrany podle § 72 odst. 4 zákona, specifikovaný s ohledem na zastávanou funkci, zahrnuje a) znalosti předpisů o požární ochraně, b) organizace a řízení požární ochrany, c) funkce, použití a parametrů požární techniky, věcných prostředků a zařízení požární ochrany, d) o posuzování požárního nebezpečí činností a objektů se zvýšeným požárním nebezpečím, e) taktických postupů jednotek požární ochrany při zásazích. Z uvedeného ustanovení (z jeho obsahu) je nepochybné, že tím, jak definuje obsah pojmu „odborná způsobilost“, podává současně autentický výklad ustanovení § 72 odst. 4. zákona o požární ochraně. Tento výklad se však může vztahovat pouze k té části pojmu „odborná příprava“, která zahrnuje teoretickou přípravu a praktický výcvik, neboť úpravou tělesné přípravy se pod marginální rubrikou „Odborná příprava jednotek požární ochrany“ zabývá zvláště ustanovení § 40 odst. 6 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. V uvedeném rozsahu (t. j. ve vztahu k teoretické přípravě a praktickému výcviku) se potom provádí před „nejméně tříčlennou komisí“ ověřování odborné způsobilosti, přičemž osvědčení o odborné způsobilosti se vydává s platností na dobu pěti let (srov. § 39 odst. 1 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb.).

Ustanovení § 72 odst. 1 zákona o požární ochraně, ve znění Čl. I., bodu 95 zákona č. [203/1994](#) Sb. (na rozdíl od stavu před touto novelou, kdy byla odborná způsobilost vyžadována jen pro „určené funkce v jednotkách požární ochrany“), nově stanovilo jako obecné pravidlo, že příslušníci Hasičského záchranného sboru České republiky a velitelé, strojníci a technici speciálních služeb ostatních jednotek požární ochrany mohou své funkce vykonávat jen s požadovanou odbornou způsobilostí. Proto ustanovení § 54 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. umožnilo těm příslušníkům a velitelům, strojníkům a technikům speciálních služeb ostatních jednotek požární ochrany, kteří tyto funkce zastávali ke dni účinnosti vyhlášky (t. j. ke dni 6.2.1996) bez odborné způsobilosti, aby prokázali odbornou způsobilost do dvou let ode dne nabytí účinnosti vyhlášky. Z těchto důvodů dovolací soud nesdílí názor dovolatelů, že uvedená dvouletá lhůta dopadá i na prokazování fyzické zdatnosti zkouškou fyzické způsobilosti.

Nelze přisvědčit ani názoru dovolatelů na výklad způsobu hodnocení výsledku testů fyzické zdatnosti u mužů ve věkové kategorii 51 let a starší.

Odborná příprava zahrnuje - jak již bylo uvedeno výše - vedle teoretické přípravy a praktického výcviku, ověřovaných zkouškou odborné způsobilosti - rovněž tělesnou přípravu. Podle ustanovení § 40 odst. 6 vyhlášky č. [21/1996](#) Sb. tělesná příprava zahrnuje všeobecnou tělesnou přípravu a speciální tělesnou přípravu zaměřenou na udržení fyzické zdatnosti a rozvoj pohybových vlastností odpovídajících charakteru činnosti při zásahu jednotek požární ochrany. V rámci tělesné přípravy mohou být v jednotkách požární ochrany organizovány sportovní soutěže. Fyzická zdatnost příslušníků a zaměstnanců podniku - jak uvedené ustanovení dále uvádí - se prověřuje hodnocením jedenkrát ročně způsobem uvedeným v příloze č. 8, která je součástí této vyhlášky.

Podle přílohy č. 8 k vyhlášce č. [21/1996](#) Sb. k prokazování fyzické způsobilosti příslušníků podle § 53 odst. 1 písm. b) zákona pro výkon práce v Hasičském záchranném sboru České republiky slouží testování fyzické zdatnosti. Provádí se ve čtyřech věkových kategoriích u mužů a ve třech věkových kategoriích u žen. Dosažené výkony se hodnotí podle tabulek s bodovými hodnotami od jednoho do dvaceti bodů. Dosáhne-li příslušník v některé z uvedených disciplín bodového hodnocení 6 a méně

bodů, je celkově hodnocen jako nevyhovující, bez ohledu na dosažené výsledky v ostatních disciplínách. U mužů ve věkové kategorii 51 let a starší se hodnotí jen splnění disciplíny, bez bodového hodnocení dosaženého výkonu.

Z uvedeného vyplývá, že není správný názor žalobců, jestliže dovozují, že u mužů ve věkové kategorii 51 let a starší se dosažený výsledek nehodnotí; v této věkové kategorii - jak příloha výslovně stanoví - se hodnotí splnění disciplíny, což jinak vyjádřeno znamená, že příslušník nesmí být hodnocen jako nevyhovující. Za nevyhovující hodnocení pak příloha považuje, jestliže celkové hodnocení bodových výsledků z jednotlivých disciplín činí 34 a méně bodů anebo jestliže příslušník dosáhl v některé z disciplín 6 a méně bodů. Je proto logické, že disciplína může být hodnocena jako splněná jediné tehdy, jestliže příslušník dosáhne nejméně 7 bodů. Teprve v tomto případě, je-li disciplína hodnocena jako splněná, není další bodové hodnocení dosaženého výsledku významné, i kdyby tento výsledek v rámci dalšího možného rozpětí 7 až 20 bodů mohl být hodnocen příznivěji.

Protože rozsudek odvolacího soudu je z hlediska uplatněných dovolacích důvodů správný a protože nebylo zjištěno (a ani dovolateli tvrzeno), že by rozsudek odvolacího soudu byl postižen vadou uvedenou v ustanovení § 237 odst. 1 o.s.ř. nebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky proto dovolání žalobců B) a C) podle ustanovení § 243b odst. 1, části věty před středníkem o.s.ř. zamítl.

© EPRAVO.CZ - Sbírnka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Mzda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní poměr \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Převedení zaměstnance na jinou práci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Plat](#)
- [Doručování](#)
- [Pracovní smlouva](#)
- [Bezpečnost a ochrana zdraví při práci](#)